

Index rerum,

interrogetur. ibi. post n. 12. pag. 216.
Delinques injuste interrogatus an possit simpliciter veritatem negare. 1. tom. à n. 15. pag. 215.
Et quid si juramentum intervenit. ibi. à n. 16. Vid. in verb. *Confessio*.
Delinques absens. Vid. in verb. *Absens*.

DENUNTIATIO.

Varie in jure sunt species denuntiationis. 1. tom. n. 2. pag. 179.
Denuntiatio, de qua hic agitur, quid sit. ibi. post n. 2.
Denuntiatio ex duplici causa fit. ibi. n. 3.
Officiales publici ad crimina denuntianda creati poterunt. 1. tom. n. 4. pag. 179.
Eos creare poterunt Juxta, vel Civitas merum Imperium habens. ibi. Vid. in verb. *Fiscalis*.
Solemnitates in accusatione requiritur in denuntiatione necessaria non sunt. 1. tom. n. 3. pag. 180.
Qui calumniam in denuntiatione commiserit, puniendus. ibi. n. 4.
Modus procedendi per viam denuntiationis ordinarius est. 1. tom. n. 1. pag. 179.
An libellus in denuntiatione offerendus. ibi. n. 2. p. 180.
Ordo processus in denuntiatione traditur. 1. tom. à n. 1. pag. 180.

DEPOPULATOR.

Depopulator agrorum nocturnus quis dicatur. 1. tom. n. 66. pag. 204.
Depopulator agrorum nocturnus an, & quatenus gaudere possit Ecclesie immunitate. ibi. Vid. in verb. *Immunitas*.

DEPOSITUM. DEPOSITARIUS.

Depositum quid sit. 3. tom. n. 1. pag. 65.
Depositum aliud est *judiciale*, aliud *extrajudiciale*. ibi. n. 3.
Depositum *judiciale* quid sit. ibi. n. 4.
Depositum *extrajudiciale* quid etiam. ibi. n. 7.
Depositum *extrajudiciale* aliud est *voluntarium*, aliud *necessarium*. 3. tom. n. 8. pag. 65.
Depositum voluntarium quod dicitur. ibi. n. 9.
Depositum necessarium quid sit. ibi. n. 12.
Depositum proprie non cadit in rebus immobilibus. 3. tom. n. 25. pag. 66.
Depositum actio. Vid. verb. *Actio*.
Depositum an, & quatenus habeat executionem paratam. ibi. n. 26. Vid. verb. *Executio*.
Depositarius ad quid teneatur. 3. tom. post n. 8. pag. 65.
Depositarius an, & quatenus teneatur de culpa levis, levissima, & casu fortuito. ibi. à n. 14. & 15.
Depositarius depositum negans an efficiatur infamis. ibi. n. 10.
Depositarius à Judice electus semper praesumitur idoneus. 3. tom. post n. 3. pag. 65.
Depositarius à Judice electus, si idoneus non fuerit reperiens, an, & quatenus Juxta parti laesae teneatur. n. 6.
Deponenti apud nautam, cauponem, stabularium arcam, fardelum, vel aliam rem ligatam, si post modum illigata reddatur, an hi teneantur. 3. tom. post n. 21. p. 66.
Et an deponentis juramento standum. ibi.

DILATIO.

Quot dilaciones potest Juxta concedere in causis pecuniariis. 1. tom. à n. 22. pag. 88.
Quarta dilatio an, & quatenus concedi possit. ibi. n. 24.
Et quid jure Regio obtineat. ibi.
Dilaciones jure Regni an simul, aut successivè dandae sint. 1. tom. post n. 27. pag. 88.
Unaquaque dilatio quanta esse debeat arbitrio Judicis regulato relinquendum. ibi. n. 30. Vid. in verb. *Probatio*.

Beneficium quinquennalis dilationis quando, & quomodo obtinendum. 1. tom. n. 1. pag. 165.
Ut hoc beneficium competat, quae requirantur. ibi. n. 2.
Et an major quinquennio dilatio dari possit. ibi. n. 4.
Debitor, cui dilatio datur ad solvendum an cautionem de solvendo intra tempus dilationis praestare teneatur. 1. tom. n. 5. pag. 166.
Dilationis termino elapso, an possit debitor uti beneficio cessionis. ibi. n. 6. Vid. verb. *Cessio*.
Forma, & ordo procedendi in quinquennali dilacione, vulgo *espera de Acredores*, traditur. 1. tom. à n. 1. pag. 173.

DOLUS.

Dolus incidens in contractum an efficiat illum nullum. 3. tom. n. 13. post n. 10. pag. 55.
Dolus quando dicitur in contractum incidere. ibi. n. 16. post n. 15.
Dolus dans causam contractui an, & quatenus efficiat contractum nullum. 3. tom. à n. 10. pag. 55.
Dolus quando dicitur causam contractui dare. ibi. n. 15.

DOMINIUM.

Quot sint genera domini. 3. tom. n. 8. pag. 8.
Dominium utile an detur. ibi.
Dominium directum, & utile quid sit. ibi.

DOS. DOTARE.

Dotare filias est paternum officium. 3. tom. post n. 11. pag. 77.
Pater an dotare tenetur filiam absque ejus consensu habentem. ibi. n. 14.
Dotis duo privilegia numerantur. ibi. n. 7.
Dos profecticia quae dicitur. 3. tom. post n. 20. p. 78.
Dos adventicia quae fit. ibi.
Dotis profecticia, & adventicia repetitio cui competat. ibi.
Dos, matrimonio soluto, qualiter repetenda. ibi. à n. 20.
Dos an, & quatenus, constante matrimonio, repeti possit. 3. tom. post n. 20. pag. 78.
Dotis actiones quae. Vid. verb. *Actio*.
Dotis causa an, & quatenus ad Judicem Ecclesiasticum pertineat. 2. tom. à n. 21. pag. 10.
Dotis causa an sit mixta fori. ibi.

DUPLA.

Dupla, vulgo *de cabera* quot argenteos conficiat, explicatur. 1. tom. à n. 76. pag. 296.

E

ECCLESIA. ECCLESIASTICUS.

Ecclesie honor debitus per culpam hominum eis non est auferendus. 1. tom. n. 39. pag. 202.
In Ecclesia crimen committens an gaudeat ejus immunitate. ibi. à n. 76. pag. 204.
Ecclesia destructa an, & quatenus omnia privilegia retineat. 1. tom. n. 38. pag. 201.
Ecclesia qualis esse debeat, ut gaudeat immunitatis privilegio. ibi. à n. 24.
Ecclesiam offendens an ejus immunitate gaudeat. 1. tom. à n. 143. pag. 210.
Ad Ecclesiam confugiens an debeat ibi catenis allegari, aut obsideri. ibi. & à n. 3. pag. 197.
Ecclesia spoliata ante omnia restituenda est. 1. tom. à n. 15. pag. 198.
Ecclesia per defectum perdidit jus exigendi 30. lib. argenti à Judice delinquentem ab ea extrahente. ibi. post n. 15.

& Verborum.

EXCEPTIO. EXCIPIERE.

Ecclesia an, & quatenus de suis bonis alere debeat delinquentes ad se confugiens. 1. tom. à n. 176. p. 213.
Ecclesie immunitas. Vid. in verb. *Immunitas*.
Ecclesiasticus Juxta. Vid. in verb. *Juxta*.

EMPTIO. EMPTOR.

Emptionis contractus solo consensu perficitur. 3. tom. post n. 4. pag. 56.
In emptionis contractu quae etiam requirantur. ibi. & n. 1. pag. 56.
In emptionis contractu an, & quatenus scriptura requiratur. 3. tom. à n. 10. pag. 56.
In emptorem rei venditae dominium quando transferatur. ibi. n. 1.
In emptionis contractu quando erit locus poenitentiae. 3. tom. à n. 10. pag. 56.
In emptionis contractu, si arrha dentur nomine precii, an sit poenitentiae locus. ibi. n. 11.
Empii actio. Vid. verb. *Actio*.

EPISCOPUS.

Episcopi sunt Procuratores, & Defensores Ecclesiarum suarum Dioecesium. 1. tom. à n. 1. pag. 17.
Episcopi an agere possint pro rebus Ecclesie sine consensu Capituli. ibi. n. 2.
Episcopi auctoritate locus constructus religiosus efficitur, neque ad usus humanos reddere potest. 1. tom. à n. 27. pag. 100.
Episcopus in sua Dioecesi ordinariam jurisdictionem habet. 2. tom. à n. 4. pag. 3.
Episcopus in quibus causis, & contra quas personas jurisdictionem exercere possit. ibi.
Cautae matrimoniales, & criminales solis Episcopis reservantur: & quare. 2. tom. post n. 7. pag. 4.
Et an Praelatis inferioribus interdicantur. ibi. Vid. in verb. *Jurisdiclio*. Vid. in verb. *Causa*.
Praelati Episcopis inferiores an, & quatenus in Dioecibus Episcoporum jurisdictionem ordinariam habere possint. 2. tom. n. 5. pag. 4.
Et an Sacerdos curam animarum habens jurisdictionem aliquam habeat. ibi. n. 6.
Episcopus an possit absolvere excommunicatum ab inferiori jurisdictionem habente. 2. tom. n. 10.
Episcopus jurisdictionem inferioribus servare tenetur. ibi.
Episcoporum munus proprium est vita Subditorum omnium redarguere. 2. tom. post n. 4. pag. 4.
Episcoporum quid etiam teneantur facere ad corrigenda scelera Subditorum. ibi. à n. 3. pag. 17.
Episcopi quid facere teneantur, antequam procedant ad capturam Clericorum. 2. tom. à n. 4. pag. 69.
Episcopus non potest de Subdito alterius Episcopi cognoscere, neque eum ordinare. 101. post n. 1. pag. 3.
Episcopus an, & quatenus per negligentiam Judicis Secularis possit punire scelera laicorum. 2. tom. post n. 4. pag. 3.
Episcopi qualiter se gerere debeant in corrigendis excommunicatis Clericorum. ibi. à n. 3. pag. 68.

ERROR.

Error communis jus facit. 3. tom. post n. 7. pag. 20.
Error juris non excusat à culpa; bene tamen excusat à dolo. ibi. post n. 28. pag. 46.

EUCARISTIA.

Ad Eucharistiae Sacramentum confugiens an, & quatenus immunitate gaudeat. 1. tom. n. 36. pag. 201. Vid. in verb. *Immunitas*.

Actio, & exceptio sunt correlativa; ut sine actione consistere non possit exceptio. 1. tom. n. 2. pag. 60.
Excipere quis potest, licet accusare non possit. ibi. n. 6. pag. 61.
Exceptio quid sit, inquiritur. 1. tom. à n. 1. pag. 60.
Exceptionum summa divisio est, scilicet, quod aliter sunt *peremptoriae*, aliae *dilatatoriae*, & aliae *mixtae*. post n. 10. pag. 61.
Exceptio dilatatoria quid; & in quot species dividatur. 1. tom. n. 12. & 13. pag. 62.
Exceptiones dilatatoriae quando sint opponendae, explicatur. 1. tom. n. 14. & 15. pag. 62.
Exceptiones dilatatoriae jure Regio intra novem dies sunt opponendae, & probandae. ibi. n. 16.
Exceptiones dilatatoriae in foro Ecclesiastico intra quod tempus proponi debeant. 2. tom. n. 1. pag. 36.
Exceptionum dilatatarum tempus à jure concessum an per Judicem restringi possit, inquiritur. 1. tom. n. 17. post n. 14. pag. 63.
Exceptionum dilatatarum quae prius, & qualiter proponendae in foro Ecclesiastico. 2. tom. à n. 2. p. 36.
Et quando exceptio *recusationis*, & quomodo proponenda. ibi. n. 6. pag. 37.
Exceptio non in genere, sed in specie est proponenda. 1. tom. n. 23. pag. 79.
Exceptio *recusationis* ante omnes alias dilatatorias opponenda est. 1. tom. n. 21. pag. 62. Vid. verb. *Recusatio*.
Exceptio *fori declinatoria*, seu *incompetentia* quomodo, & quando utiliter opponenda, docetur. 1. tom. n. 22. & 15. pag. 62.
Exceptiones *fori declinatoriae* ut quis non possit opponere traditur cautela, & contra cautela. 1. tom. n. 27. pag. 63.
Exceptio *litis-pendentiae*, cum sit dilatatoria ante litem contestationem obijcienda est. 1. tom. n. 81. pag. 69.
Exceptio *excommunicationis* quomodo, & quando opponenda. 1. tom. n. 57. & 15. pag. 66.
Exceptionem *excommunicationis* opponens exprimere debet, an sit major, vel minor, & nomen excommunicatoris. ibi. n. 63. pag. 67.
Exceptio *laci non tui* quando opponenda. 1. tom. n. 61. post n. 57. pag. 67.
Exceptio *loci non tui* in quo differat ob exceptione excommunicationis. ibi. n. 62.
Exceptio *criminis* adversus spoliatum an opponi possit. 1. tom. à n. 4. pag. 61.
Qui excipiendo crimen obijcit, criminaliter agi non videtur. ibi. n. 7.
Quaedam sunt exceptiones dilatatoriae, quae etiam post declinatoriam possunt in eodem libello comulari. 1. tom. n. 38. pag. 63.
Exceptionis dilatatoriae cognitio summaria esse debet, & ante diffinitivam de ea pronuntiandum, ad ulteriora processus procedendo. 1. tom. n. 84. pag. 70.
Exceptiones mixtae, seu *anomale* quae dicantur. 1. tom. à n. 82. pag. 69.
Exceptiones mixtae enumerantur. ibi. & à n. 83.
Exceptiones mixtae quando sint opponendae. ibi.
Reus intra novem dies litem non contestans, potest nihilominus intra viginti peremptorias exceptiones obijcere. 1. tom. n. 29. pag. 73.
Exceptio *peremptoria* quae dicitur. 1. tom. à n. 1. pag. 77.
Exceptio *litis finitae* quae dicitur: & quot illae sint. ibi. n. 2.
Exceptiones *litis finitae*, cum dilatatoriae, & peremptoriae sint, obijci possunt, vel in *vim dilatatarum*, vel in

in *rem peremptoriam*. 1. tom. à n. 3. pag. 77.
 Exceptiones peremptoriae in *rem dilatoriarum* oppositae quando proponendae. 1. tom. à n. 3. pag. 77.
 Et quis sit harum exceptionum effectus. ibi. n. 7.
 Exceptiones peremptoriae in *rem dilatoriarum* oppositae, si non probentur, an iterum obijci possint. 1. tom. n. 7. pag. 78.
 Exceptiones, si testibus, vel instrumentis probandae sint, quid observandum. 1. tom. post n. 9. pag. 78.
 Et quid si sint reconventiones. ibi. n. 13.
 Exceptiones peremptoriae in *rem peremptoriarum* oppositae quando proponendae. 1. tom. post n. 7. pag. 78.
 Et quis sit harum exceptionum effectus. ibi. n. 4. pag. 77.
 Exceptiones peremptoriae in *rem peremptoriarum* objectae, si proponantur ante litem contestationem an, & quatenus impediunt litem ingressum. 1. tom. n. 5. p. 77.
 Exceptiones peremptoriae intra viginti dies non oppositae an, & quatenus proponi, & admitti debeant. 1. tom. post n. 9. pag. 78.
 Exceptionibus peremptoriis intra viginti dies non oppositis restitutum quando, & quibus competat. 1. tom. n. 15. & 16. pag. 78.
 Quae exceptiones, & quatenus obijci possint, publicatis jam attestationibus. 1. tom. n. 16. post n. 9. pag. 78.
 Et quid obijci possint si obijciuntur sit minor. ibi.
 Quaedam sunt peremptoriae exceptiones, quae post definitivam opponi possunt. 1. tom. n. 9. pag. 78.
 Exceptio nullitatis ratione *incompetentia* iudicis quocumque tempore opponi potest. 1. tom. n. 74. p. 39.
 Exceptio *incompetentia* cum qua protestatione proponenda. ibi. n. 30. pag. 64.
 Exceptio *omnino* *incompetentia* in quacumque parte litis opponi potest. 1. tom. post n. 22. pag. 63.
 Exceptiones, quae executionem impediunt. Vid. verb. *Executio*.
 EXCOMMUNICATIO. EXCOMMUNICATUS.
 Excommunicatio est major Ecclesiae poena. 1. tom. n. 66. post n. 63. pag. 67.
 Excommunicatio minor non est sufficiens ad contumaces compendendos. ibi. n. 68.
 Quoties mentio sit excommunicationis an de majori in dubio intelligatur, disputatur. 1. tom. n. 64. & seq. pag. 67.
 Excommunicatio minor nil ultra peccatum mortale operatur. ibi. n. 68.
 Excommunicationis poena ut uti possit, quae Concilium Tridentinum requirit. 2. tom. n. 8. pag. 49.
 Excommunicatio est nervus Ecclesiasticae disciplinae, & quae magis frequentatur. ibi. n. 7.
 Excommunicatio, nulla praecedente monitione, an sit valida, inquiritur. 2. tom. post n. 17. pag. 25.
 Excommunicatio ob peccatum mortale notorium valet sine monitione. ibi.
 Excommunicationis sententia in scriptis est proferenda. 2. tom. post n. 15. pag. 25.
 Ad excommunicationis sententiam proferendam quae praecedere debeant. ibi. post n. 17.
 Excommunicationis exceptio. Vid. in verb. *Exceptio*.
 Excommunicatio majore excommunicatione an in iudicio stare possit. 1. tom. à n. 40. pag. 65.
 Excommunicatus an cogi possit suis adversariis respondere. ibi. n. 42.
 Excommunicatio in iudicio venire compulso permittitur excipere, se defendere, & appellare: & quia. 1. tom. post n. 42. pag. 65.
 Excommunicatus in iudicio venire compulsi an id fieri debeat personalter, vel per procuratorem. 1.

tom. à n. 49. pag. 66.
 Et quid si causa sit ardua. ibi. n. 51.
 Excommunicatus quando, & quatenus vitari debeat. 1. tom. à n. 70. pag. 68.
 Excommunicatus iure veteri vitandus erat, eo ipso quod constabat, eum esse excommunicatum. ibi.
 Excommunicatorum participatio in actibus divinis iure divino; in humanis vero iure positivo prohibita. 1. tom. à n. 46. pag. 65.
 Excommunicatio communicans an, & quatenus peccet. ibi. n. 60. post n. 57. pag. 67.
 Excommunicatus non est vitandus ante denuntiationem. 1. tom. post n. 72. pag. 68.
 Et quid si excommunicatio duobus testibus probetur. ibi. n. 73.
 Excommunicatus notorius, ut nulla possit excusatione celari an ante denuntiationem vitari debeat. 1. tom. à n. 77. pag. 69.
 Excommunicatus notorius an necessario sit denuntiandus. ibi. à n. 79.
 Excommunicatus ab inferiore Episcopo an possit ab Episcopo absolvi. 2. tom. n. 10. pag. 4. Vid. in verb. *Episcopus*.
 EXCURSIO.
 Excursio prius est in bonis debitoris facienda, quam revocatoria intentetur. 3. tom. n. 17. pag. 25.
 Excursio prius est in bonis debitoris facienda cum citatione tertii possessoris, quam agatur contra tertium possessorem. ibi. n. 25. pag. 29.
 Et quid si appositum fuerit pactum de non alienanda. ibi. n. 7.
 EXECUTIO. EXECUTOR.
 Executionis via quare inducta fuerit. 1. tom. n. 1. pag. 129.
 An via executiva dormiat, quando debitor petit, creditores suos convocari, ut eis secundum praelationem satisfiat. 1. tom. n. 10. pag. 171.
 An ad executionis viam reddere liceat, ordinaria prius intentata, & quatenus. 1. tom. n. 3. & 30. pag. 156.
 Via executiva an, & quatenus fiat ordinata per tertii oppositionem. 1. tom. n. 1. & 7. pag. 162. Vid. in verb. *Oppositor*.
 In executionis via curandum, ut tam creditoris, quam debitoris persona legitur. 1. tom. post n. 17. pag. 145.
 Executioni an mandari debeant instrumenta ad petitionem minoris, mulieris conjugatae, vel alterius personae inhabilis. 1. tom. post n. 17. pag. 146.
 Executionem an, & quatenus habeat legatarii adversus haeredes vigore testamenti. 1. tom. à n. 19. pag. 134.
 Executionem an habeant cessionarii virtute instrumenti celsi. 1. tom. n. 32. pag. 135.
 Executionem an habeat emptor hereditatis vigore instrumentorum, quibus venditor poterat executionem petere. ibi. post n. 34.
 Executionem an, & quatenus habeat uxor acceptans lucra nuptialia ex instrumentis in favorem mariti confectis, & ab eius haeredibus mulieri adjudicatis pro dimidia parte lucrorum. 1. tom. post n. 34. pag. 136.
 Executionem an habeant instrumenta, tam publica, quam privata adversus haeredem debitoris in eisdem contenti: & quatenus. 1. tom. à n. 36. p. 137.
 Et quid si aliquod praelegatum alicui ex haeredibus factum. ibi. & n. 38.
 Executio an, & quatenus fieri possit adversus haeredem tempore conficiendi inventarium, disputatur. 1. tom.

à n. 40. pag. 137.
 Executio an fieri debeat adversus haeredes intra novem dies à morte testatoris. ibi. & seq.
 Executio contra affines, & contiguanos defuncti quatenus petenda. 1. tom. n. 47. pag. 139.
 Executionem an, & quatenus habeant instrumenta adversus possessorem rei specialiter hypothecata. 1. tom. à n. 39. & 49. pag. 139.
 Et quid si clausula de non alienando non contineant. ibi.
 Executionem intentans coram quo iudice comparere debeat. 1. tom. à n. 3. pag. 143.
 Et an simul coram diversis iudicibus intentare eam possit. ibi. n. 4.
 Executio quando, & qualiter intentari poterit coram iudice loci contractus. 1. tom. à n. 7. pag. 143.
 Et quando locus erit remissioni. ibi. n. 9.
 Executio sententiae in causa appellacionis confirmatae ad inferiorem remittenda. 1. tom. n. 8. pag. 176.
 Iudex, coram quo executio petita fuerit, an sit plus quam merus executor. 1. tom. n. 45. pag. 159.
 Iudex, coram quo executio petita fuerit, an recusari possit. ibi.
 Iudex unus alterius sententiam executioni mandare potest. 1. tom. post n. 5. pag. 143. Vid. in verb. *Sententia*.
 Executionem paratam habent in foro Ecclesiastico, quae de iure Regio in Saeculari. 2. tom. post n. 1. pag. 63.
 Et an in executionis via idem sit stylus fori Ecclesiastici, & Saecularis. ibi.
 Executionem quo hodie paratam habeant. 1. tom. post n. 1. pag. 129.
 Executionem paratam habet sententiam in auctoritatem rei iudicatae transacta. ibi. à n. 1. pag. 132.
 Executionem an, & quatenus paratam habeat sententia arbitri, arbitratoris, & amicalis compositoris. 1. tom. n. 4. pag. 132.
 Et quid iure Regio obtineat. ibi. Vid. in verb. *Sententia*.
 Executio instrumenti equiparatur executioni sententiae. 1. tom. n. 3. pag. 132.
 Executionem an, & quatenus paratam habeant instrumenta publica. 1. tom. à n. 6. p. 132.
 Et quid circa id iure Regio cautum, disputatur. ibi. & n. seq. Vid. in verb. *Instrumentum*.
 Executionem ut paratam habeant instrumenta publica, an requiratur, ut in eis apponatur clausula *quatenus*, inquiritur. 1. tom. à n. 9. pag. 132.
 Executionem ut paratam habeant instrumenta publica, an intelligatur de *originalibus*, & non de *exemplis*. 1. tom. post n. 12. pag. 133.
 Et quid, si in instrumento appositum non fuerit verb. *Promitto*. ibi.
 Executionem ut paratam habeant instrumenta publica certa, & liquidae quantitates esse debent. 1. tom. à n. 15. pag. 133.
 Executionem an, & quatenus paratam habeant instrumenta incerta, & illiquidae quantitates. ibi. & n. 16.
 Executionem an, & quatenus paratam habeant instrumenta publica conditionalia, vel in diem concepta. 1. tom. post n. 17. pag. 134.
 Executionem an, & quatenus habeat testamentum adversus haeredes. 1. tom. à n. 19. pag. 134.
 Executionem paratam an habeat legatum ad pias causas. 3. tom. n. 45. & 48. pag. 47.
 Et quomodo ad eam procedendum. ibi. n. 50.
 Executionem paratam an, & quatenus habeat depositum. 3. tom. à n. 26. pag. 66.

Executionem an, & quatenus habeat scriptura privata. ibi. à n. 21. Vid. in verb. *Scriptura*.
 Executionem an habeat scriptura privata habita pro *recognita* ob contumaciam rei nolentis respondere, vel recusantis comparere, inquiritur. 1. tom. à n. 25. pag. 135.
 Executionem an habeat scriptura privata à tertio recognita. 1. tom. post n. 26. pag. 135.
 Et an recognitio retrotrahatur ad tempus, & diem, quo fuit celebrata. ibi. à n. 31. pag. 136.
 Executionem an habeant instrumenta *nudo pacto* confecta. 1. tom. post n. 51. pag. 140.
 Executionem qualiter habeant instrumenta in contractu speciei. ibi. n. 51.
 Executionem an habeat transactio inter partes facta. 1. tom. à n. 55. pag. 140.
 Executionem habet iuramentum decisorium. ibi. n. 52.
 Executionem an, & quatenus habeat confessio in iudicio facta. ibi. n. 53.
 Executionis viam intentans quid observare debeat. 1. tom. à n. 14. & seq. pag. 145.
 Executionis viam intentans quid petere, & concludere debeat. ibi. & n. 18. pag. 146.
 Executionis petitio quid continere debeat. 1. tom. n. 18. pag. 146.
 Executionem petens quid jurare debeat. ibi.
 In executionis via an libellus essendus. 1. tom. n. 1. pag. 142.
 In executionis via an lis contestanda sit. ibi.
 Executionem petens pro quantitate plus ibi debita quam poenam incurrat. 1. tom. n. 19. pag. 146.
 Et quomodo ea poena evitari poterit. ibi.
 Executionem petens protestari debet, se esse paratum recipere in solutionem debiti omne, quod solum apparuerit. 1. tom. à n. 19. pag. 146.
 In executionis via Iudex quid inspiciere, & observare debeat. 1. tom. n. 5. & seq. & à n. 22. pag. 146.
 Executio sententiae extra territorium iudicantis quomodo fieri debeat. 1. tom. à n. 5. pag. 143.
 Executio alicujus instrumenti extra territorium iudicantis quando, & quomodo faciendae. ibi. à n. 7.
 Executionis mandatum qualiter decernendum à Iudice. 1. tom. à n. 23. pag. 146.
 Executionis mandatum quid continere debeat. ibi.
 Executorium mandatum quomodo à Iudice concipi debeat. 1. tom. n. 5. pag. 165.
 Executionis mandatum manu Iudicis, & Tabellionis subscriptum creditori tradendum. 1. tom. post n. 23. pag. 145.
 Executionis mandatum si prius executori detur an sit executio nulla. ibi. à n. 38. pag. 49.
 Executionis mandatum an absque debitoris citatione decerni debeat. 1. tom. à n. 25. pag. 147.
 Ab executionis mandato an, & quatenus appellari possit. ibi. post n. 38. pag. 149.
 Executio fieri debet in persona, & bonis debitoris. 1. tom. n. 26. pag. 147.
 Executio prius fieri debet in rebus movibilibus, & his deficientibus in immobilibus. ibi. post n. 31.
 Executio facta prius in immobilibus an sit nulla. ibi. pag. 148.
 Executio non solum pro quantitate debita, sed etiam pro expensis fieri debet. 1. tom. n. 28. pag. 147.
 Et quae expensarum nomine veniant. ibi. n. 29.
 Executio in quibus rebus fieri nequit: & quae illae sint. 1. tom. post n. 34. pag. 148.
 Executio an, & quatenus fieri possit in bonis, & rebus privilegiatis, si alia bona non inveniuntur. ibi.

& num. seqq. Et quid, si debitum sit Fscale. ibi. n. 37. Executio an fieri possit in libris Scholasticorum. 1. tom. post n. 37. pag. 49. Executio an fieri possit in officiis publicis, veluti Tabellionum, Decurionum, & similitum. ibi. Executio an fieri possit in fructibus beneficij. 2. tom. post n. 70. pag. 55. In executione, deficientibus bonis, & fidejussore de evulsionem debitor realiter capi debet. 1. tom. n. 32. pag. 148. Pro executione personarum privilegiate capi non debent: & que ille sint. ibi. & n. 33. Executione facta ad bona publicè subhastanda procedendum. 1. tom. à n. 39. pag. 149. Et qualiter subhastatio rite fiat. ibi. Vid. in verb. subhastatio. Executione facta, præconia quo ordine danda: & quot. 1. tom. à n. 39. pag. 49. Et quid si res sint mobiles, vel immoviles. ibi. Executio an, & quatenus annulletur per omissionem præconiorum. ibi. Bona in executione subhastata an, & quatenus possit retrahere debitor. 1. tom. à n. 48. pag. 159. Vid. in verb. Retrahius. Si in executione bona subhastata non sufficiant ad solutionem debiti, ad quid procedi debeat. 1. tom. n. 47. pag. 159. Ad ultimam executionem debitor citari debet. 1. tom. n. 43. pag. 150. Et qualiter citatio ad ultimam executionem fieri debeat. ibi. Vid. in verb. citatio. In executionis via; facta citatione ad ultimam executionem, ad quid procedendum. 1. tom. à n. 45. pag. 150. Et quid si debitor compareat ante, vel post citationem. ibi. In executionis via quando porrigendus libellus oppositionis. 1. tom. n. 45. pag. 150. In executionis via, libello oppositionis porrectio, ad quid procedendum. ibi. & n. 36. pag. 157. Executionem que exceptiones impediunt. 1. tom. à n. 1. & seqq. per tot. pag. 156. Executionem impediunt. Exceptio solutionis. ibi. à n. 1. Exceptio pacti de non petendo. ibi. Exceptio usurarum, id est, quod contractus est usurarius. ibi. Exceptio, quod metu, aut vi contractus fuit celebratus. ibi. Exceptio falsitatis an, & quatenus executionem impediatur. ibi. Exceptio nullitatis an, & quatenus executionem impediatur. ibi. n. 2. Exceptio nullitatis, ut executionem impediatur, an probari debeat intra novem dies. ibi. n. 4. Exceptio, quod is, qui cam petit, vel contra quem petitur, non est nominatus in instrumento quatenus executionem impediatur. 1. tom. post n. 5. pag. 153. Exceptio non numeratæ pecunie an, & quatenus executionem impediatur. 1. tom. n. 7. pag. 153. Exceptio reconventionis an, & quando executionem impediatur. ibi. n. 7. Exceptio compensationis. ibi. n. 8. Exceptio restitutionis in integrum an executionem impediatur. 1. tom. post n. 8. pag. 153. Exceptio, quod causa debiti in instrumento non continetur executionem impediatur. ibi. n. 10.

Exceptio lapsi decennij. 1. tom. n. 11. pag. 153. Et quid si instrumentum sit conditionale, vel in diem conceptum. ibi. Exequendi jus per lapsum decem annorum præscribitur. 1. tom. post n. 11. pag. 153. Et an, & quatenus id procedat in annis redditibus, inquiritur. ibi. post n. 15. pag. 154. Exequendi jus per lapsum decennij præscribitur etiam contra Ecclesiam, aut Clericum. 1. tom. post n. 15. pag. 154. Exequendi jus ut præscribi non possit; & que cautela adhibenda. ibi. Executionis via præscripta, via ordinaria debitum petiti poterit: & quare. 1. tom. à n. 12. pag. 154. Executionis via præscripta, quomodo debitum executivè peti possit, docetur. ibi. post n. 15. Exceptio, quod solutionis dies nondum cessit executionem impedit, etiam si a reo non opponeretur. 1. tom. à n. 17. pag. 154. Et quid circa id iudici ex officio licebit. ibi. Exceptio pendente compromissi. 1. tom. n. 20. pag. 155. Exceptiones adversus compromissum, vel sententiam arbitriam. ibi. n. 21. Exceptiones quod summa, que petitur, non est comprehensa in instrumento. 1. tom. n. 23. pag. 155. Exceptio juramenti. ibi. n. 25. Et an id iure Canonico procedat. ibi. Exceptio, que in ipsa executione ex defectu solemnitatis oriri possit an admittenda. 1. tom. post n. 25. pag. 155. Exceptio, quod instrumentum, quod presentatur, non est principate. ibi. n. 27. Exceptio ejus, quod evidenter reddat ipsum instrumentum inefficax. ibi. post n. 32. pag. 157. Exceptio quod instrumentum, quod producit, non est publicum, nec authenticum, sed falsum quatenus executionem impediatur. 1. tom. n. 16. pag. 154. Et quid, si creditor instrumentum comprobari fecerit intra decem dies. ibi. Exceptio litis-pendencie an, & quatenus executionem impediatur. 1. tom. à n. 30. pag. 156. Exceptio offerendi rationes quando executionem impediatur possit. ibi. Exceptio, que iure communi poterat opponi an, & quatenus executionem impediatur hodie possit. 1. tom. n. 32. pag. 157. Exceptio quæcumque legitima intra decem dies probata executionem impedit. ibi. post n. 34. Exceptiones allegatæ in sententia, cujus virtute executio petita, an eam impediatur possint. 1. tom. n. 35. pag. 157. Exceptiones requirentes altiore indaginem an, & quatenus executionem impediatur possint. 1. tom. post n. 1. pag. 152. Exceptio omnis incontinenti probabilis contra executionem admitti debet. ibi. post n. 7. pag. 153. Exceptiones adversus executionem intra quod tempus sunt objiciendæ. 1. tom. n. 45. pag. 154. Et quid, si debitor ante citationem comparuerit. ibi. n. 47. Exceptiones adversus executionem intra quod tempus produci, & probari debeant. 1. tom. à n. 36. pag. 157. Vid. verb. Terminus. Et quid, si debitor probare velit suas exceptiones per confessionem partis. ibi. à n. 39. pag. 158. Exceptiones adversus executionem si reus extra Diocesium, vel Regnum probare intendat, quid observari debeat, præscribitur. 1. tom. à n. 40. pag. 158. Exc-

Executionem sententiæ criminis qualibet exceptio legitima impedit. 1. tom. n. 24. pag. 149. Et quid, si non fit ex contentis in leg. 1. & 2. tit. 2. lib. 4. Recop. ibi. Executio sententiæ in causis, ubi imponenda venit poena corporis afflictiva, an, & quatenus suspendi debeat. 1. tom. à n. 126. pag. 248. Executione facta, five probata sint, five non sint probata exceptiones, ad quid iudex procedere debeat. 1. tom. à n. 41. pag. 159. A sententia ultimæ executionis an appellari possit: & qualiter admitti debeat. 1. tom. post n. 43. post n. 41. pag. 159. Vid. in verb. Appellatio. & verb. Sententia. A sententia ultimæ executionis si appellatum fuerit, quid observetur. 1. tom. post n. 41. pag. 159. Et quid in causa appellations observari iudices Superiores, & Consistoria locorum. ibi. & n. 44. Executori an, & quatenus sportulæ debeantur. 1. tom. à n. 28. pag. 147. Executori sportulæ non debentur, donec integrè satisfactum sit creditori. ibi. n. 30. Executori sportulæ non debentur, si debitor tempore, quo requiritur cum mandato executori, velit solvere incontinenti. 1. tom. à n. 31. pag. 147. Et quid iure Regio cautum. ibi. Executionem an debeatur decima post executionem factam, si terminus solutionis debitori a creditore prorogetur. 1. tom. post n. 31. pag. 147. Forma, & ordo procedendi in via executiva traditur. 1. tom. à n. 1. pag. 166. Forma, & ordo procedendi in foro Ecclesiastico traditur. 2. tom. n. 2. & seqq. per tot. p. 63. Executio sententiæ in criminalibus, & capitalibus ubi, quando, & quomodo fieri debet. 1. tom. à n. 133. pag. 249. Executio realis, vel personalis cum fieri potest, a censuris Ecclesiasticis abstinendum. 2. tom. n. 8. pag. 49. EXECUTIONEM. Exilij poena à iudicibus imponi potest. 1. tom. à n. 109. pag. 246. Exilij poena qualiter à delinquentibus observari debeat. ibi. Exilij poenam rei non observantes in quam poenam incurant. ibi. & n. seqq. Vid. in verb. Panna. Exilij poena, si non observaverit reus, duplicatur tempus. 1. tom. n. 109. & seqq. pag. 246. Et quid, si exilium fuerit decennium, vel perpetuum. ibi. n. seqq. Exilij poena ad tempus imposita, nullo tempore determinato, per decennium imposita censetur. 1. tom. post n. 109. pag. 247. Exilij poena imposita, nulla temporis mentione facta, censetur in perpetuum imposita. ibi. n. 112. Exilij tempus debet esse perpetuum, & non interpolatum. 1. tom. post n. 112. pag. 247. Exilij materia remissivè. ibi. Vid. in verb. Panna. EXPENSAS. Expensarum condemnatio quando, & qualiter à iudice fieri debeat. 1. tom. à n. 37. pag. 56. Expensarum condemnatio an fieri debeat, parte non petente. ibi. & n. 38. Expensarum condemnatio omittitur an victor appellare possit. 1. tom. post n. 37. pag. 56. Expensarum condemnatio an fieri debeat, quando victus justam causam litigandi habuit. ibi. post n. 38.

Appellans venit condemnandus in expensis, si non obtinet sententiam in sui favorem. 1. tom. n. 9. p. 276. Et quid, si causæ cognitio retineatur, ab interlocutoris appellando. ibi. n. 11. Expensarum condemnatio nempe fieri debet propter calumniam; sed etiam propter temeritatem. 1. tom. post n. 24. pag. 117. Expensarum condemnatio iudici reservatur. 1. tom. post n. 24. pag. 116. Expensarum condemnatio de quibus in dubio facta intelligatur. ibi. pag. 117. Expensarum appellatio in causis executionis que veniant. ibi. à n. 28. pag. 151. Vid. in verb. Executor. Expensarum probatio cui incumbat. 1. tom. post n. 24. pag. 117. Expensarum probatio aliquando per sacramentum peccatis fit, & arbitrio iudicis taxantur. ibi. FAMA. FAMA. Fama publica quam inducat probationem. 1. tom. n. 69. post n. 65. pag. 93. Fama publica cum aliis adminiculis quam probationem efficiat. ibi. n. 70. FIDEJUSSOR. Fidejussio in quo differat à constituto. 3. tom. post n. 11. pag. 31. Fidejussio ante obligationem, & post eam intervenire potest; constitutum post obligationem tantum. ibi. à n. 12. Fidejussor dictus de saneamento quando, & qualiter teneatur ad solutionem debiti. 1. tom. n. 47. pag. 159. Fidejussor de saneamento in subsidium datur. ibi. Fidejussores iudicum ad quid teneantur, & quatenus. 1. tom. n. 4. pag. 309. Et an prius, quam ipsi iudices convenire queant. ibi. n. 5. FILIUS. FILIA. FILIATIO. Filia absque patris consensu nubens an ab eo dotari debeat. 3. tom. post n. 11. pag. 77. Filiatione probata, an marri credendum, que asseveret, filium adulterinum esse. 1. tom. post n. 8. p. 42. Filiatio tunc qualiter probari debeat. ibi. n. 8. Filiosam, extraneum convenire volens, quando patris consensum exigere debet. 1. tom. n. 15. & seqq. pag. 42. Filius in bonis spiritualibus, vel quasi, castrensis, vel quasi-castrensis extraneum convenire poterit absque patris consensu. 1. tom. n. 20. pag. 43. Filiosam an patrem, & quomodo convenire possit. 1. tom. n. 5. pag. 41. Et quid, si filius sit emancipatus: & filix maritus. ibi. n. 6. & 7. Filius, lite pendente super filiatione, an, & quatenus à patre alendus. 3. tom. à n. 8. pag. 41. FINES AGRORUM. Fines magis fundo, quam personæ adjudicatur. 3. tom. post n. 1. pag. 16. Pro finibus constituendis quatuor sunt adinventæ remedia: & que illa. ibi. n. 10. pag. 17. Finium regundorum actio. Vid. verb. Actio. FISCALIS. Iudex in certa causa, & delicto Fscalem creare poterit, ubi non sit Fscale publicus. 1. tom. n. 5. pag. 179. Fil-

Fiscalis creandus, qui accusare non prohibetur. ibi. n. 6.
Fiscales qualcumque personas, & quacumque delicta dehuntant. 1. tom. n. 7. pag. 179.
Et quid prax observat. ibi.
Fiscales crimina, quae deuntant, non probans in expensis condemnandus. ibi. n. 8.
Fiscalis ab Episcopo creandus qualis esse debeat. 2. tom. à n. 6. pag. 18.
Et an debeat esse in sacris constitutus. ibi.
In Fiscalium creatione quid servari debeat. ibi. n. 9.
Fiscalium Episcoporum officium describitur. 2. tom. n. 4. pag. 18.
Fiscalis qualiter suum ministerium exercere debeat. ibi. & n. seqq.
FORUM.
Forum quibus modis quis sortitur. 1. tom. post n. 64. pag. 38.
Forum rei actor sequi debet. ibi. n. 65.
Ad forum alterius quando reus trahi possit, explanatur. ibi. à n. 70. pag. 39.
Fori electio actori datur, quando reus plures Judices habet. 1. tom. n. 67. post n. 64. pag. 38.
FORUS.
Forus quid significet, traditur remsivè. Annot. n. 33. pag. 21.
Forus, & stylus qualiter inter se differant. ibi.
Per fori leges quando, & quatenus cause terminari, & decidi debeant. Annot. à n. 30. pag. 20.
Foro generali derogatur per forum Municipale. ibi. n. 33. pag. 21.
Fori leges allegans an eas esse in usu probare debeat. Annot. post n. 30. pag. 21.
Et cui in hoc casu probatio incumbat. ibi. n. 31.
FORMA.
Formae omisio reddit actum nullum. 1. tom. post n. 137. pag. 101.
Formam inducit conditio. ibi. n. 139.
FRUCTUS.
Fructus animalium quocumque est. 2. tom. n. 17. p. 33.
De quibus fructibus decima debeat. ibi. à n. 14. pag. 32. Vid. in verb. Decima.
Fructus pendentes pars fundi dicuntur. 3. tom. n. 6. pag. 58.
FURTUM. FUR.
Furtum quid sit, explicatur. 3. tom. à n. 9. pag. 45.
Furti singula requisita numerantur. ibi. à n. 11.
Furtum manifestum quando dicatur: & quae ejus poena. ibi. n. 18.
Furtum non manifestum quando dicatur. 3. tom. n. 18. pag. 46.
Furti actio. Vid. in verb. Actio.
Fur quibus aditionibus conveniri possit. 3. tom. post n. 1. pag. 6.

GENUS.

Genus praedicatur de suis speciebus. 1. tom. n. 71. pag. 296.
Postea specie genus necessario ponitur. ibi.
Genere remoto, removetur, & ejus species. ibi. n. 72.
Generis cognitio praecedere debet ad specierum cognitionem. 1. tom. post n. 71. pag. 296.
Ad generis positionem sequitur positio specierum. ibi. n. 74.

GRATIS. GRATUITA.

Gratis oblatum an, & quatenus recipere possit Advocatus. Annot. post n. 48. pag. 23. Vid. in verb. Advocatus.
Gratuita oblatio, an simulata, & in fraudem legis ex quibus circumstantiis colligi possit. ibi. à n. 53.

GRAVAMEN.

Gravamen irreparabile quod dicatur. 1. tom. post n. 20. pag. 262.
Gravamen irreparabile an contineat sententia torturae, & capturae. ibi. n. 211.
A sententia interlocutoria gravamen irreparabile continente an appellari possit. 1. tom. à n. 20. pag. 261. Vid. in verb. Appellatio. Sententia.

H

HÆREDITAS. HÆRES.

Hæreditas vacans quis dicatur. 1. tom. post n. 1. pag. 125.
Hæreditas vacans quibus deferatur jure Regio. ibi. n. 2.
Hæreditate vacante, quando curator ejus bonis dari debeat. ibi. n. 3. & seqq.
Hæreditas vacans si filio deferatur, an curator ejus bonis dandus, adversus quem actor suam actionem intendat. 1. tom. post n. 1. pag. 125.
Et quid si ejus bona non habent de presenti successorem, sed speratur: vel dubitatur sit, nec ne successorum. ibi. & n. 4.
Priusquam bonis hæreditatis curator detur, debent citari nominatim illi, quibus prima causa successio nis contigerit. ibi. n. 4.
Contra hæreditatem nondum aditam ut actor suam actionem intendat, quid prius facere debeat. 1. tom. à n. 48. pag. 46.
Et quid si contra uxorem vel ejus hæredem intendatur actio. ibi. n. 55. pag. 47.
Hæres quando, & quomodo hæreditatem adire, vel repudiari compelli possit. 1. tom. à n. 50. pag. 47.
Hæredi tempus petenti ad adeundam, vel repudiandam hæreditatem assignari debet: & quantum assignandum. ibi. n. 52.
Hæres contumax in adeundum, vel repudiandum an habeatur pro adente, vel repudante: & quomodo. 1. tom. n. 50. & seqq. pag. 47.

HOMICIDA.

Homicida proditorius quis dicatur. 1. tom. n. 175. pag. 207.
Homicida proditorius an gaudere debeat immunitate Ecclesiae. ibi. n. 113. Vid. in verb. Immunitas.

HOMO.

Homo triplex caput habet: & quid sit naturale, & civile. 1. tom. post n. 72. pag. 188.

HONOR.

Honor judicandi omni lucro praferri debet. 2. tom. post n. 19. pag. 21.

IMMUNITAS.

Immunitas sacris locis in eorum honorum concessa: & quare. 1. tom. n. 1. & 23. pag. 197.
Immunitas duplex confugiens concessa. ibi. n. 17. pag. 199.

Et quae in usu sit. ibi. n. 22.
Immunitate Ecclesiae notorie non gaudens ab ea extrahi poterit. 1. tom. n. 2. pag. 197.
Et an tunc necessaria Episcopi, vel Rectoris licentia. ibi.
Immunitate an quis gaudeat, si dubium sit, quid agendum. 1. tom. n. 3. pag. 197.
De dubio immunitatis quis cognoscere possit, probatur. ibi. n. 8. pag. 198.
Judex Ecclesiasticus, & Saecularis quomodo se gerere debeat in causis immunitatis. 1. tom. à n. 1. ad 17. pag. 197.
Immunitatis dubio pendente, si reus extrahatur, quid agendum. 1. tom. n. 15. pag. 198.
Et extrahens qualiter puniendus. post n. 16.
Confugiens ad Ecclesiam qualiter tractari debeat. 1. tom. à n. 4. pag. 197.
Et an Ecclesia offendi possit: Et obfessus denegandus victus, & requies. ibi. n. 6.
Cognito, quod reus immunitate gaudere non debet, Judex Saecularis extrahat eum. 1. tom. n. 181. p. 214.
Et si impediatur ab Ecclesiastico, quid facere debeat. ibi. n. 186.
Confugiens ad Ecclesiam, si voluntarie exierit, vel iuste ab ea extrahatur, an gaudeat immunitate. 1. tom. n. 21. pag. 200.
Immunitate gaudens Ecclesiae, in quibus continue servatur Eucharistiae Sacramentum. 1. tom. à n. 24. pag. 200.
Ecclesiae nondum consecratae, dum auctoritate Superioris fundatur. ibi.
Hospitalia auctoritate Episcopi constructa. n. 27. p. 201.
Heremita, & Oratoria; non tamen privata Oratoria. n. 29. & 30.
Monasteria, & omnia contenta intra eorum septa. n. 31. & 32.
Cometerium Ecclesiae intra triginta, vel quadraginta palium. n. 33. & 34.
Domus Episcopi intra quadraginta. n. 35. pag. 201.
An, & quatenus gaudeat Ecclesia destructa. n. 38.
Ecclesia interdicta. n. 39. pag. 201.
Immunitate gaudens confugiens ad Sacerdotem Sacram Eucharistiam portantem.
Non vero qui in carcerebus existens confugerit ad Eucharistiam, quae ad eum ducitur. 1. tom. n. 36. pag. 201.
Immunitate gaudens etiam confugiens ad Ecclesiam, qui à Judice, vel ejus familia ad oculum, & cursu prosequatur. n. 40. pag. 202.
Qui captus à Judicis familia, ab ea se exemerit, & liber ad Ecclesiam confugerit. n. 41.
Qui fractis carcerebus confugerit ad Ecclesiam. n. 42.
Similiter exiens de licentia Custodis, etiam praestito juramento de redeundum. n. 43.
Qui paratus ad mortem, vel ad aliam corporis poenam à carcerebus, vel à Saeculari manu se exemerit, & ad Ecclesiam confugerit. n. 44.
Qui, dum ad supplicium duceretur, per locum immunitatis transiret. n. 45.
Qui inveniens Ecclesiam clausam manu portas ejus apprehenderit. n. 46.
Qui dum ad supplicium duceretur obiit sibi habet Cardinalem. n. 48.
Qui confugerit ad Principis personam, vel ejus statuum, vel ad ejus palatium; non vero Nobilium, vel dominorum. n. 50. & 52.
Immanitas non gaudens, est ad Ecclesiam confugerit.
Publicus Lator. 1. tom. n. 64. pag. 205.

Depopulator agrorum nocturnus. n. 66. pag. 204.
Fur simplex, atrecta consuetudine. n. 71.
Committens homicidium, mutilationem, vel aliquod crimen intra Ecclesiam: quod dispartatur. n. 73.
Similiter delinquens prope Ecclesiam, vel Cometerium. n. 94. pag. 205.
Non gaudens etiam immunitate: sacrilegus. n. 103.
Invidiosus: quod dispartatur. n. 106.
Hereticus, & Apostata. n. 108.
Blasphemus Dei, & Virginis Mariae. n. 110. pag. 207.
Malechus, percussus imagines, vel mala sacrificia faciens. n. 111.
Et an excommunicatus suspensus, vel interdictus, Proditorie alicum occidens: & quis sit proditor. à n. 113.
Veneno alicum occidens. 12. 121. pag. 208.
Filius occidens patrem, vel filius patrem. n. 125.
Socius, qui in itinere occidit socium. n. 125.
Qui ducit infideli alicum ad locum, in quo occidatur. n. 124.
An, & quatenus non gaudet proditorie alicum vulnerans. n. 126.
Et quid, de simplici homicida. n. 132.
Non gaudet etiam Assassinus: & quis sit. à n. 133.
Personae Ecclesiasticae. n. 141.
Raptor. Virginitas, an gaudeat. n. 142. pag. 210.
Transfuga. n. 146.
Exul per Judicis sententiam. n. 147.
Similiter Ecclesiae immunitate non gaudens delinquentes in Ecclesia, vel contra Ecclesiam, de quibus vid. à n. 97. & seqq. à n. 143. pag. 210.
Immunitate an gaudeant debitores pecuniarii ad Ecclesiam confugiens, veluti Obnoxii publicis tributis. n. 155.
Mercator, campior veritatem facientes. n. 156.
Obligatus ad rationiam. n. 158.
Servus confugiens propter servitium Domini, vel propter delictum puniendum. à n. 159. pag. 211.
Judex confugiens tempore Syndicatus. ibi. n. 179.
INCONTINENTIA.
Incontinenti solvere quando quis dicatur. 1. tom. post n. 31. pag. 151.
Incontinenti solvens in executionis via sportulas solvere non tenetur.
INDEFINITUM.
Indefinita oratio aequipollet universalis. 3. tom. post n. 17. in fin. pag. 55.
INDICIUM.
Indicia legitima quae dicantur. 1. tom. post n. 35. p. 239.
Indicia legitima, & sufficientia ad torturam quae sint. Indicia legitima an, & quomodo probari debeant, explicatur. ibi. & à n. 47.
Indicis legitimis non probatis, an confessio in tortura contenta prajudicet. ibi. Vid. in verb. Tortura.
INFIRMUS.
Infirmus famulus an petere possit mercedem pro tempore quo fuit infirmus. 3. tom. post n. 19. pag. 60.
INHIBITIO. INHIBERE.
An, & quatenus liceat Superioribus Inferiores inhibere. 1. tom. post n. 11. pag. 269.

præfici possit. ibi. n. 53.
 Et quid, si Judex sit Major, vel Pedaneus. ibi. n. 54.
 Judex contra fori consuetudinem judicans inique agit.
 Annot. n. 7. pag. 2.
 Judex contra stylum judicans litem suam facit. Annot. n. 10. pag. 2.
 Judicium apud Hispaniam divisio, & differentia. 1. tom. à n. 3. pag. 33. & n. 14. & seqq. pag. 34.
 Judices Ordinarios qui creare possunt. 1. tom. n. 11. pag. 34.
 Judices Ordinarios in Hispania quis creare possit, traditur. ibi. à n. 12.
 Judices Ordinarii qui dicantur. 1. tom. n. 4. pag. 33.
 Judices Ordinarii, alii sunt *Summi*, alii *Inferiores*: & qui ii sint. ibi. n. 5.
 Judices Ordinarii, licet in suis territoriis habeant universam jurisdictionem maris, & mixti imperii; tamen apud Hispanos in certis casibus nec in prima, nec in reliquis instantis cognoscunt. 1. tom. n. 10. pag. 34.
 Judicium Ordinariorum, & Delegatorum quis sit dignior, & potentior. 1. tom. à n. 12. pag. 198.
 Judices Extraordinarii qui dicantur. 1. tom. n. 50. pag. 37.
 Judices Extraordinarii propriam jurisdictionem non exercent, sed sibi commissam. ibi.
 Judices apud Hispanos quot creati: & quare. 1. tom. à n. 14. & 49. pag. 34. & 37. Vid. in verb. *Consilium*, & *Auditor*.
 Judices Criminum, vulgò *Alcaldes de Corte*, de quibus causis cognoscunt. 1. tom. n. 16. pag. 34.
 Judices Criminum Chancellariarum, vulgò *Alcaldes del Crimen*, de quibus causis cognoscunt. 1. tom. n. 30. pag. 36.
 Judices Audientie Gallicæ, vulgò *Alcaldes Mayores*, de quibus causis cognoscunt. 1. tom. n. 32. & seqq. pag. 36.
 Judices Nobilitatum, vulgò *Alcaldes de Hijos-Dalgo*, de quibus causis cognoscunt. 1. tom. n. 31. pag. 36.
 Officium Judicis quid sit, explicatur. Annot. n. 9. p. 12.
 Judicantis munus proprium est, jus suum unicusque reddere. 1. tom. n. 2. pag. 33.
 Judex male judicans per imperitiam ad quid teneatur. 1. tom. n. 54. pag. 37.
 Et quid, si jus nimis subtile. ibi. n. 55. & 56.
 Judex suum cuique jus tribuere tenetur, aliàs in syndicatū potest conveniri. 1. tom. num. 17. & seqq. pag. 319.
 Et si aliquem injustè deprehenderit, ad quid teneatur. ibi. n. 19.
 Judex dona recipiens qualiter in syndicatu puniendus. 1. tom. post n. 35. pag. 329.
 Judex dolo, malitia, vel corruptus male judicans qua pena plectendus. 1. tom. n. 61. & seqq. pag. 38.
 Judex in criminalibus quomodo judicare debet. 1. tom. à n. 98. pag. 245.
 Et ad quid teneatur male judicando. ibi. à n. 105.
 Judices tempore suæ administrationis conveniri nequeant. 1. tom. n. 1. pag. 308.
 Judices suæ administrationis rationem reddere tenentur post depositum officium. ibi. n. 2.
 Judices cautionem fidejussoriam præstare tenentur *de bene administranda*, & *stando syndicati*. ibi. n. 3.
 Judices quomodo syndicati stare teneantur. 1. tom. à n. 8. pag. 309.
 Judices in syndicatu quid observare teneantur. ibi.
 Et quomodo tractari debeant. ibi. post n. 12. pag. 310.
 Vid. in verb. *Magistratus*, & verb. *Syndicatus*.

Judicis electio actori datur, quando reus plures habet: quod in remedi. 1. *Diffamari*, locum habet. n. tom. n. 67. & seqq. pag. 38. & 39.
 Qui omnino jurisdictione caret, ex solo privatorum consensu Judex fieri non potest. 1. tom. n. 24. & 25. pag. 62.
 Decreta Judicis super prædiis Minorum, vel Ecclesiarum distrahendis non sunt actus judicii. Annot. n. 9. pag. 4.
 Judex requisitus ab alio an ei parere teneatur. 1. tom. à n. 10. pag. 143.
 Et nisi pareat, quid agi soleat. ibi. n. 11.
 Judici fas ex officio repellere petitionem, & narrationem obscuram. 1. tom. n. 19. pag. 54.
 Judex suo arbitrio terminum assignat, ut quis adeat, vel repudiet hæreditatem. 1. tom. n. 50. & seqq. pag. 47.
 Et unde hæc praxis emanari. ibi. n. 54.
 Judex potest agendi licentiam uxori præstare, maritus absente. 1. tom. n. 39. pag. 45.
 Similiter si mutus, aut furiosus exsistat. ibi. Vid. verb. *Licentia*.
 Judex causæ preparantis debet etiam esse Judex causæ preparatæ. 1. tom. post n. 8. pag. 198.
 Judex, cum primum viderit processum sine mandato, quid facere debeat. Annot. n. 38. pag. 17.
 Judex compellere potest procuratorem, ut mandatum ostendat, etiam parte non petente. Annot. n. 8. pag. 14.
 Judex debet esse multum cautus, ut imprimis faciat sibi ostendi mandatum in scriptis redactum. Annot. n. 10. pag. 14.
 Dilatoriarum terminus an Judicis arbitrio restringi, & an ampliari possit. 1. tom. n. 17. & seqq. pag. 62. Vid. verb. *Terminus*.
 Judex recusat quæ observare debeat, traditur. 1. tom. à n. 18. pag. 112. Vid. verb. *Recusatio*.
 Judex intra quod tempus interlocutoriam probationis sententiam proferre debeat. 1. tom. n. 1. pag. 86.
 Et quid, si requisitus id facere neglexerit. ibi. n. 2.
 Judex quid attendere debet circa testium juramentum. 1. tom. n. 107. pag. 96.
 Quæ requisita debet Judex in testibus observare, ut eis fidem adhibeat. 1. tom. n. 21. pag. 87. Vid. verb. *Testis*.
 Judex circa articulos, & interrogatoria, quid efficere, & observare debeat. 1. tom. n. 63. & seqq. pag. 92.
 Judici quid liceat post conclusionem in causa ad veritatem indagandam
 Et an Judici concludatur. 1. tom. n. 16. pag. 112.
 Judex in prolatione sententiæ diffinitivæ quid attendere, & observare debeat, exponitur. 1. tom. à n. 1. pag. 114. Vid. verb. *Sententia*.
 Judex, habito processu, statim, & festinanter sententiam ferre non debet. 1. tom. post n. 1. pag. 114.
 Et an sententia precipitanter lata sit nulla. ibi.
 Judex in dubiis in rei favorem pronunciare debet. 1. tom. post n. 3. pag. 114.
 Et quid, si judicia sint duplicia, in quibus quilibet litigantium est actor, & reus. ibi. n. 5.
 Judex, & accusator debent esse distinctæ personæ à testibus, nec vicem horum supplet. Annot. n. 5. pag. 12.
 Judex quid observare debet in fulminando processum per viam accusationis. 1. tom. à n. 1. pag. 189.
 Et quid ordo, & forma tenenda in testium examinatione. ibi. n. 5. Vid. in verb. *Accusatio*, verb. *Testis*.
 Judex Ordinarius quomodo procedere debeat in causis

criminalibus contra absentes, & processum formare, & ordinare. 1. tom. à n. 1. & à n. 20. p. 259.
 Judices Curie, & Commissionis quomodo procedere debeant contra reos absentes in criminalibus, traditur. 1. tom. n. 42. pag. 257.
 Judex à reo quando, & quomodo confessionem recipere debet. 1. tom. à n. 1. pag. 215. Vid. in verb. *Confessio*.
 Et quid, si reus sit Minor. ibi. à n. 5.
 Judex quomodo se gerere debeat in adhibenda tortura. 1. tom. n. 1. & seqq. per tot. pag. 136.
 Et quid animadvertere debeat. à n. 59.
 Et si per imperitiam, vel dolo aliquem torqueri faciat, ad quid teneatur. n. 8. & 61. Vid. in verb. *Tortura*.
 Judex in executione sententiæ quæ pendere debet. 1. tom. n. 22. pag. 150. Vid. verb. *Sententia*.
 Executio.
 Judex an alterius sententiam exequi valeat. 1. tom. n. 5. pag. 143.
 Et quomodo id fieri debeat. ibi. Vid. verb. *Sententia*, & *Executio*.
 Judex, tam Inferior, quam Superior quid observare debeat in causa appellationsis. 1. tom. per tot. à n. 1. pag. 260. & 267.
 Judex Ecclesiasticus de quibus causis cognoscere possit. Vid. in verb. *Causa*.
 Judex Ecclesiasticus an, & quatenus cognoscere possit de Clericis non conjugatis præter tonsuræ. 1. tom. à n. 6. pag. 8.
 Judex Ecclesiasticus ut cognoscere possit de causis criminalibus Clericorum conjugatorum, quæ hodie requirantur. 1. tom. à n. 7. pag. 8.
 Judex Ecclesiasticus cognoscit, an reus capus per *Judicium Sacularium sit Clericus*, & gaudere debeat privilegio fori. 1. tom. post n. 8. pag. 9.
 Et quid Judex Sacularis hoc casu observare debeat. ibi. & n. 10.
 Judex Ecclesiasticus cognoscit de causa possessoria cum jure communi rei spiritualis, vel quasi-spiritualis. 1. tom. n. 15. pag. 9.
 Et quid, si nihil proprietatis habeat. ibi.
 Judex Ecclesiasticus cognoscit de bonis propriis Ecclesiarum. 1. tom. à n. 16. pag. 9.
 Et an etiam cognoscere possit de bonis patrimonialibus Clericorum adversus laicum. ibi. & n. seqq.
 Judex Ecclesiasticus an, & quatenus cognoscere possit de causa dotis. 1. tom. à n. 21. pag. 10.
 Judex Ecclesiasticus cognoscit adversus laicos de causis decimarum, tam quoad questionem *juris*, quam *facti*. 1. tom. n. 22. pag. 10.
 Judex Ecclesiasticus an cognoscere possit inter laicos, ubi agitur de validitate, viribus, & relaxatione juramenti. 1. tom. post n. 35. pag. 12.
 Et quomodo procedatur ad petendam juramenti relaxationem. ibi. à n. 38. pag. 12.
 Judex Ecclesiasticus an, & quatenus cognoscere possit de rebus, & juribus hæreditatis. 1. tom. à n. 40. pag. 13.
 Judex Ecclesiasticus an, & quatenus cognoscat de executione testamenti, & ultimarum voluntatum. 1. tom. n. 44. pag. 14.
 Judex Ecclesiasticus cognoscit, an laicus gaudere debeat *Ecclesie immunitate*. 1. tom. à n. 43. pag. 13.
 Judex Ecclesiasticus an, & quatenus cognoscere possit inter laicos de crimine blasphemæ. 1. tom. n. 47. pag. 14.
 Et quid, si reus sit Judex. ibi.

Judex Ecclesiasticus an, & quatenus cognoscere possit de crimine perjurii inter laicos. 1. tom. n. 35. pag. 12.
 Et an, & quatenus cognoscat de crimine fortillegii, divinationis, pacis fractæ, sacrilegii, & sodomix. ibi.
 Judex Ecclesiasticus an cognoscere possit de crimine adulterii inter laicos. 1. tom. à n. 31. pag. 11.
 Et an etiam de concubinato. ibi.
 Judex Ecclesiasticus cognoscit de crimine falsi circa litteras Apostolicas, etiam inter laicos. 1. tom. n. 32. pag. 11.
 Judex Ecclesiasticus an, & quatenus cognoscere possit inter laicos de crimine ultrarum. 1. tom. n. 35. pag. 11.
 Judex Ecclesiasticus an de quocumque peccato cognoscere possit ad effectum cogendi peccatorem ad poenitentiam. 1. tom. n. 34. pag. 12.
 Judex Ecclesiasticus in casibus, in quibus adversus laicos cognoscere potest, quomodo contra eos procedere debeat. 1. tom. n. 54. pag. 15.
 Et quomodo ad capturam personæ, & bonorum procedere debeat pro executione sententiæ. ibi. & num. 55.
 Judex Sacularis in delictis mixti fori an punire possit, quem Ecclesiasticus jam punivit. 1. tom. n. 49. pag. 14.
 Et quid, si reus absolutus fuerit de aliquo crimine in foro poenitentiali. ibi. n. 53.
 Judex Ecclesiasticus, & Sacularis quomodo, & quatenus se gerere debeant in causis immunitatis. 1. tom. n. 1. per tot. pag. 197. Vid. in verb. *Immunitas*.
 Causæ Ecclesiasticæ an possint tractari coram Judicio Ordinum Militarium. 1. tom. n. 7. pag. 4.
 Et an causæ matrimoniales ipsis interdicantur. ibi. n. 8.
 Judex Sacularis an, & quatenus auxilium Ecclesiastico præstare compelli possit. 1. tom. n. 5. p. 2.
 Et quomodo ad id præstandum Ecclesiasticus compellendus. ibi.
 Discrimen, quod inter Judicem Ecclesiasticum, & Saculare in altero auxilium præstando versatur, traditur. 1. tom. à n. 5. pag. 2.
 Judex Sacularis, etiam delegatus, Ecclesiastico auxilium præstare in subsidium tenetur. 1. tom. à n. 2. & 3. pag. 1.
 Et an etiam Ecclesiasticus similiter ad idem teneatur. ibi. n. 4.

JUDICIUM.

 Judicium, causa, lis, controversia, & instantia inter se differunt, etiam aliquando confunduntur. Annot. n. 1. pag. 92. & n. 11. *Interdum* *confunduntur*.
 Judicium plures significationes habet. Annot. n. 1. & seqq. pag. 4.
 Judicium propriè, & originariè quid significet. Annot. n. 3. pag. 4.
 Judicium in proposito significat *disputationem causæ*. ibi. & n. 6.
 Judicium quid sit, disputatur. Annot. à n. 6. pag. 4.
 Judicii vera definitio traditur. Annot. n. 7. & seqq. pag. 4. & 5.
 Inquisitio generalis non est judicium, sed preparatoria. Annot. n. 8. pag. 4. Vid. in verb. *Inquisitio*.
 Judicia omnia originem trahunt à jure Divino; modum, & forma à jure positivo. Annot. n. 34. & seqq. pag. 8.
 Inquisitio contra certam personam facta judicium est. Annot. n. 9. Vid. in verb. *Inquisitio*.
 De judiciis substantia sunt actor, reus, & Judex. Annot.

nor. n. 1. pag. 11.
 Et an de iudicii substantia sint testes, inquiritur. ibi. n. 2.
 Iudicium absque testibus, & probationibus valet. Annot. n. 3. pag. 12.
 Iudicium à qua litis parte incipiat, traditur. Annot. n. 35. & 36. pag. 8.
 Iudicium per quem actum coeptum esse dicatur, disputatur. 1. tom. à n. 59. pag. 293.
 Iudicium quando coeptum esse dicatur, ut secunda supplicatio interponi possit, vel non. ibi. n. 60. Vid. verb. *Supplicatio*.
 Iudicium an à citatione incipiat. 1. tom. à n. 2. pag. 49.
 Et si omittatur an sit nullum. ibi. & n. seqq.
 Iudicii plures sunt divisiones. Annot. post n. 32. pag. 7.
 Iudicii aliquæ divisiones hic ponuntur. ibi. à n. 13. pag. 5.
 Iudicium aliud est *Ordinarium*, aliud *Extraordinarium*. Annot. n. 13. p. 5.
 Iudicium Ordinarium, & Extraordinarium quid sit, explicatur. Annot. n. 14. & 15. pag. 5.
 Iudicii Ordinarii, & solemnis in duodecim tempora partitio. 1. tom. pag. 30.
 Iudicium Civile dicitur, quando aliquid petitur absque origine delicti. Annot. n. 20. pag. 6.
 Iudicium Civile etiam dicitur, quando poena pecuniaria applicatur parti, licet ex delicto descendat. Annot. n. 21. pag. 6.
 Iudicium Criminale, quid: & quando criminale dicatur jure Communi, & Regio. Annot. n. 23. & seqq. pag. 6. & 7.
 Iudicium Mixtum quando dicatur. Annot. n. 26. & 27. pag. 7.
 Iudex quodam est *Ordinarium*, quodam *Summarium*. Annot. n. 30. pag. 7.
 Iudicium Summarium est, in quo proceditur simpliciter, & de plano, sine strepitu, & figura iudicii. Annot. n. 31. p. 7.
 Iudicium aliud est *Ecclesiasticum*, aliud *Seculare*. Annot. n. 32. pag. 7.
 Iudicium Ecclesiasticum quid: & quid etiam *Seculare*. ibi.
 Publica auctoritas iudicio debita observanda est. 1. tom. n. 41. pag. 65.
 Iudicium finitur, si comparens reus confiteatur quod in libello continetur. 1. tom. n. 65. pag. 58.

JURAMENTUM.

Juramentum quid sit. 3. tom. n. 1. pag. 34.
 Juramentum quoqueplex. ibi. n. 4.
 Juramentum promissorium quid sit. 2. tom. post n. 4. pag. 34.
 Juramentum confirmatorium quid. ibi. n. 6.
 Juramentum decisivum quid sit. ibi. n. 7.
 Inter juramentum promissorium, confirmatorium, & decisivum quæ sit differentia. 2. tom. n. 8. pag. 34.
 Juramentum in quibus contractibus apponi prohibitum: & quare. 2. tom. post n. 39. pag. 13.
 Juramenti ratione quando laici efficiantur de foro Ecclesiæ. 2. tom. post n. 35. pag. 12.
 Juramenti relaxatio ut concedi possit, an, & quando citatio sit necessaria. 2. tom. post n. 38. pag. 12.
 Et an, & quatenus per citationis omissionem juramenti relaxatio sit nulla. ibi. & n. seqq.
 Juramenti relaxatio an peti possit, si in contractu appositum fuerit juramentum de relaxatione non petenda. 2. tom. post n. 38. pag. 12.
 Et quid hoc casu observare debeat relaxationem pe-

tens. ibi.

In juramenti relaxatione petenda quæ praxis observari debeat, traditur. 2. tom. à n. 38. pag. 12.
 Juramenti relaxatio, & simul contractus rescissio an eorundem Judice Ecclesiastico peti possit, inquiritur. 2. tom. à n. 39. pag. 13.
 Juramentum decisivum parti à parte delatum an executionem paratam habeat. 1. tom. n. 52. pag. 140.
 Juramentum decisivum aliud est *voluntarium*, aliud *necessarium*, aliud *judiciale*. 3. tom. n. 10. pag. 34.
 Juramentum voluntarium quid. 2. tom. post n. 10. pag. 34.
 Juramentum necessarium quid sit. ibi. n. 12.
 Juramentum judiciale quid etiam. ibi. n. 13.
 Juramentum promissorium an actionem pariat. 3. tom. post n. 8. pag. 34.
 Ex juramento quæ actio competat. Vid. in verb. *Alitio*.
 Juramenti à testibus præstandi forma sollemnis quæ. 1. tom. post n. 107. pag. 96.
 Juramentum testium depositionem precedere debet. ibi. n. 105.
 Juramentum an præstare possit testis per procuratorem. 1. tom. n. 107. pag. 96.
 Juramentum an remitti possit testibus. 1. tom. post n. 103. pag. 96.
 Juramentum Matronæ non est de veritate, sed de credulitate. 1. tom. n. 104. pag. 96.
 Agrimenforis juramentum quale. Vid. in verb. *Agrimenforis*.
 Juramentum suppletorium an deferri possit post conclusionem in causa. 1. tom. à n. 11. pag. 111.
 Juramentum suppletorium ut deferri possit post conclusionem in causa, quæ requirantur. 1. tom. post n. 11. pag. 111.
 Juramentum calumniæ quo jure inductum. 1. tom. post n. 39. pag. 56. Vid. in verb. *Calumnia*.
 Et an consuetudine, vel statuto effici possit, ut in causis tractandis omitti possit. ibi.
 Juramentum calumniæ an, & quatenus sit de substantia iudicii. 1. tom. n. 46. pag. 56.
 Et quid jure Regni obtineat. ibi.
 Juramentum calumniæ an omitti, & renuntiari possit. 1. tom. n. 45. & 47. pag. 56. Vid. verb. *Calumnia*.
 Juramentum calumniæ quando ab expensarum condemnatione non liberat. 1. tom. n. 24. pag. 117.
 Juramentum malitiæ hodie in Tribunalibus Secularibus Regni viget, calumniæ juramento relicto. 1. tom. n. 40. pag. 56.
 Juramentum malitiæ quando, & quoties præstari debeat. 1. tom. post n. 39. pag. 56.
 Juramento malitiæ quomodo Advocati uti debent. 1. tom. à n. 40. pag. 56.
 Juramentum, si à procuratore proponendum, quomodo id præstare debeat. ibi. n. 44.
 In executione petenda quod juramentum, & quatenus necessarium. 1. tom. n. 21. pag. 150.

JURISDICTIO.

Jurisdictio, & omnis civilis potestas in Hispania penes ipsum Regem consistit. 1. tom. à n. 11. pag. 34.
 Jurisdictio in his Regnis à Rege in singulas Civitates, Villas, & Castra derivatur. 1. tom. post n. 11. pag. 34.
 Nobilis, vel aliquis alius jurisdictionem habens in suis oppidis ex privilegio Principis, vel præscriptione censetur habere. 1. tom. n. 13. pag. 34.
 Jurisdictionis præventio an per solam citationem fieri possit. 2. tom. post n. 6. pag. 19.
 Jurisdictionis prorogatio quid sit. 2. tom. post n. 12. p. 20. Ju-

Jurisdictio an, & quatenus prorogari possit. 2. tom. post n. 11. in fin. pag. 20. Vid. in verb. *Prorogatio*.
 Jurisdictio, ut prorogari possit, quæ requirantur, expenditur. 2. tom. à n. 12. pag. 20.
 Jurisdictio prorogari non potest, nisi Juxta aliquam jurisdictionem habeat. 2. tom. post n. 12. pag. 20.
 Jurisdictio an per citationem perpetuetur. Annot. n. 39. post n. 35. pag. 8.
 Et an id jure hujus Regni procedat, inquiritur. ibi.
 Jurisdictio Judicis delegati, ut prorogetur, consensus expressus requiritur. 2. tom. n. 22. pag. 21.
 Et an tacitus consensus sufficiat, disputatur. ibi.
 Qui jurisdictionis principium non habet, nec prorogationem habere poterit. 1. tom. post num. 22. pag. 63.
 Jurisdictio Spiritualis, & Secularis, etsi distinctæ, debent se adinvicem coadunare, & altera alteri favere. 2. tom. à n. 1. pag. 1.
 Jurisdictio Ecclesiastica unde originem trahat. 2. tom. n. 1. pag. 3.
 Jurisdictio Ecclesiastica qualiter Prælati est commissæ. ibi. n. 2. & 3. Vid. in verb. *Episcopus*.
 Jurisdictionem Ordinarium quibet Episcopus in sua Diocesi habet. 2. tom. n. 4. pag. 3.
 Et ad quid ea se extendat. ibi. Vid. in verb. *Episcopus*.
 Jurisdictio in prima instantia solis Judicibus Ordinariis conceditur; & quibuscumque aliis tollitur. 2. tom. post n. 12. pag. 27.
 Sua jurisdictione si unicuique non servetur, ordo Ecclesiasticus confundetur. 2. tom. post n. 10. pag. 4.
 Jurisdictionem Episcoporum an Nuntius à latere possit impendere, præripere, aut turbare. 2. tom. n. 15. pag. 21. Vid. in verb. *Auditor*.
 Jurisdictionem nullam habet Auditor Cameræ in prima instantia. 2. tom. post n. 12. pag. 20. Vid. in verb. *Auditor*.
 Jurisdictio ordinaria an, & quomodo Prælati Episcopo inferioribus competere possit. 2. tom. n. 5. pag. 4.
 Jurisdictio Sacerdoti curam animarum habenti an, & qualiter competere possit. 2. tom. n. 6.
 Jurisdictio Prælati inferioribus competens an sit commutativa, vel privativa. 2. tom. n. 9. pag. 4.
 Jurisdictionem competentem Prælati inferioribus Episcopo servare debet. 2. tom. post n. 10. pag. 4.
 Jurisdictionem Judicis non sui an prorogare possit Clericus sine licentia sui Episcopi. 2. tom. n. 16. p. 21.
 Jurisdictio Auditoris Cameræ an prorogari possit, disputatur. 2. tom. post n. 11. pag. 20.

J U S.

Jus Divinum Pontifex interpretari potest. 1. tom. post n. 47. pag. 66.
 Contra jus principia Legislatores aliqua ratione ducti multa statuerent solent. 1. tom. n. 68. post n. 63. pag. 67.
 Jus alteri quæritum subtrahi ei non debet. 2. tom. n. 19. pag. 21.
 Et an jus alteri subtrahatur, prorogando alteri jurisdictionem sine illius consensu. ibi.
 Jus partis an pereat, instantia transcurso temporis perempta remissivè. Annot. n. 21. pag. 11. Vid. in verb. *Instantia*.

L

L A I C U S.

Laici prohibiti sunt jure Divino cognoscere de causis spiritualibus. 2. tom. n. 3. pag. 8.

Laici an ex delegatione Summi Pontificis cognoscere possint de causis vere spiritualibus. ibi.

L A T R O.

Latro publicus quis sit, explanatur. 1. tom. n. 64. pag. 203.
 Latro publicus an gaudeat immunitate Ecclesiæ. ibi. Vid. in verb. *Immunitas*.

LEGATUM. LEGATARIUS.

Legata ad pias causas relicta an, & quatenus executionem paratam habeant. 3. tom. n. 45. pag. 47. Vid. verb. *Executio*.
 Et quomodo in ea procedendum. ibi.
 Legatarius vigore testamenti an, & quomodo contra heredem petere possit legatum. 1. tom. à n. 19. pag. 134. Vid. in verb. *Executio*.

L E N O.

Lenones legibus hujus Regni qua poena puniuntur. 1. tom. n. 12. pag. 317.

L E X.

Lex rebus, & non verbis imponenda. 1. tom. post n. 80. pag. 94.
 Lex aliquid prohibens an reddat actum nullum, quod contra legem sit. 2. tom. post n. 11. pag. 5.
 Lex, quæ loquitur in materia juris communis, si casus aliquos excipit, non firmat per hoc regulam in contrarium, sed suppletur in eis per jus commune. 1. tom. post n. 80. pag. 214.
 Leges per stylum interpretantur. Annot. n. 14. pag. 2.
 Lex declaratoria extendenda ad casum similem. 1. tom. n. 27. pag. 261.
 Quando major favor vertitur in legis extensione, quam restrictione, extensio ejus fieri debet ex identitate rationis. ibi. n. 28.
 Prior pars legis per posteriorem corrigitur. Annot. n. 27. pag. 21.
 Quid observandum, quando de tempore promulgationis, & loco situationis dubitatur. ibi. n. 28.
 Lex nedum corrigitur per legem posteriorem, verum etiam per posteriorem in ordine, quando de tempore promulgationis non constat. Annot. n. 26. p. 21.
 Lex nova correctoria, loquens in uno ex casibus equiparatis de jure antiquo, extenditur ad alium casum æquiparatum. 1. tom. n. 16. pag. 261.
 Legum Regni quis ordo tenendus in decisione causarum. Annot. n. 22. & seqq. pag. 20.
 Leges Paritarum quando locum habeant in decisione causarum. Annot. n. 35. pag. 21.
 Leges Styli, & Fori quando locum habeant in decisione causarum. Annot. n. 30. pag. 21.
 Alleganti legem Fori, vel Styli onus probandi an incumbat. ibi. n. 31.
 Leges de *los Adelantamientos* an extendendæ ad omnes Judices. 1. tom. n. 2. pag. 161.
 Lege Petulia quod cautum. 1. tom. n. 1. pag. 162.
 Deficiente jure Regio an ad Canonicum, vel ad Civile recurrendum. Annot. n. 36. pag. 21.
 Judices inferiores non possunt recedere à legis observatione etiam durissime.
 Lex 11. tit. 4. lib. 4. Recop. quatenus servetur. 1. tom. n. 44. & 45. pag. 74.
 Causæ contra legem Regni expressam non sunt defendendæ. Annot. n. 67. pag. 23. Vid. in verb. *Causa*.
 Lex naturæ, quæ omnibus defensionem pollicetur, frangenda non est. 1. tom. post n. 1. pag. 49.

Index rerum,

Lex XII. Tabul. qua cautum, ne quis ob pecuniam creditam in vinculis detineretur, lege Petilia sublata fuit. 1. tom. n. 1. pag. 163.
 Legis Aquilae capita explicantur. 3. tom. n. 34. pag. 46.
 Et quae ex unoquoque capite actiones competant. ibi. Vidam verb. *Actio*.
L I B E L L U S.
 Libellus quid sit, traditur. 1. tom. n. 1. pag. 53.
 Libellus an in scriptis sit offerendus. ibi. n. 2.
 Et quid, si in Tribunalibus supremis offeratur. ibi. n. 4.
 Libellus qualis esse debeat, expenditur. 1. tom. post n. 5. pag. 53.
 Libellus quod continere debeat, explicatur. ibi. n. 7.
 In libello apponi debet nomen actoris, vel accusatoris. 1. tom. n. 9. pag. 54.
 Et quid, si actor per procuratorem compareat. ibi. post n. 10.
 In libello requiritur, quod apponatur nomen rei. 1. tom. post n. 13. pag. 54.
 Libellus responsorius rei continere debet nomen actoris, & rei, sicut in libello principali actoris. 1. tom. n. 18. pag. 79.
 In libello apponi debet nomen Judicis cum titulo suae dignitatis congruenti. 1. tom. n. 48. pag. 57.
 Et quid, hodie observetur. ibi. & n. seqq.
 Libellus consistere debet ex narratione facti, causa facti, & conclusione. 1. tom. post n. 16. pag. 54.
 Narratio in libello faciendae qualis esse debeat, traditur. 1. tom. post n. 16. pag. 54.
 Et an narratio, & petitio generalis, & obscura admitti debeat. ibi. n. 19.
 Si in libello facti narratio contraria, vel diversa à conclusione interveniat, quod servari debeat, traditur. 1. tom. post n. 30. pag. 55.
 Causa in libello qualiter exprimi debeat, tam in actionibus realibus, quam in personalibus. 1. tom. n. 23. pag. 55.
 Et an actionis nomen exprimenda. ibi.
 Libellus subsistit absque conclusione, dummodo aliquis petitio interveniat, ex qua colligi possit, quid actor petere velit. 1. tom.
 Libellus qualiter Advocatus concipere debeat. 1. tom. n. 5. pag. 53.
 Libelli incipitio qualiter apponi debeat. 1. tom. n. 50. pag. 57.
 Et quae apud nos inscriptiones in usu sint. ibi.
 Libellorum clausulae utiles, & necessariae traduntur, & explicantur. 1. tom. n. 9. & seqq. per tot. pag. 54. Vid. in verb. *Clausula*.
 Libellus attentio jure hujus Regni subscriptus esse debet manu Advocati cogniti. 1. tom. n. 52. pag. 57.
 Libellus quomodo concipiendus, quando filiosam agit cum consensu patris, vel sine illo. 1. tom. n. 16. & 20. pag. 42.
 Libellus quomodo concipiendus in causa contra Universitatem. 1. tom. n. 46. pag. 46.
 Libelli copia adversario dari debet, ut videat, an cedere, vel contendere velit. 1. tom. post n. 60. p. 58.
 Libelli oblatio an vim citationis habeat. 1. tom. n. 35. pag. 50.
 Libelli notificatio, & intimatio per Tabellionem facta de mandato Judicis vim citationis habet. 1. tom. post n. 35. pag. 50.
 Libello oblato, ad quid, Index procedere debeat. 1. tom. n. 60. pag. 58.
 Et quid Tabellio tunc observare teneatur. ibi.
 Libellus in opponendis peremptoriis ante litis contex-

tionem quomodo concipiendus. 1. tom. num. 6. pag. 77.
 Reconvenciones, & peremptoriae quomodo proponendae. ibi. n. 17. pag. 78.
 Libellus responsorius rei ad repetitionem actoris quomodo concipiendus: & quid continere debeat. 1. tom. n. 17. & seqq. pag. 78.
 Accusationis libellus qualiter concipiendus, & quid continere debeat. 1. tom. n. 1. pag. 221.
 Libellus responsorius delinquentis quomodo concipiendus. 1. tom. n. 60. pag. 220.
 Libellus disputationis in criminalibus quando prorrigendus. 1. tom. n. 1. pag. 232.
 Et quomodo concipiendus, & concludendum. ibi. n. 2.
 Forma petendi torturam qualiter concipienda. 1. tom. n. 3. pag. 236.
 Et ubi collocanda. ibi. n. 1.
 Libellus allegationis adversus petitionem torture quomodo concipiendus, & quando prorrigendus. 1. tom. n. 30. pag. 238.
 Libellus actionis, vel accusationis contra Judicem ad partis petitionem in syndacatu publico qualiter concipiendus. 1. tom. post n. 44. pag. 331.
 Libellus responsorius Judicis ad culpas in syndacatu quomodo concipiendus. 1. tom. n. 32. pag. 328.
 Libellus in foro Ecclesiastico quomodo concipi, & componi debeat. 2. tom. n. 1. pag. 37.
 Appellationis libellus quomodo concipiendus. 1. tom. n. 44. pag. 264.
 Libelli appellationis partes exponuntur, & explicantur. ibi. n. 45. pag. 265.
 Libellus gravaminum in causa appellationis quomodo concipiendus. 1. tom. n. 23. pag. 269.
 Libellus contra libellum gravaminum quomodo concipiendus. ibi. n. 14. pag. 270.
 Libellus presentationis ad Consistorium in causa appellationis quomodo concipiendus. 1. tom. n. 6. pag. 280.
 Libellus supplicationis primae quomodo concipiendus. 1. tom. n. 4. pag. 278.
 Libellus responsionis supplicationi contrariis quomodo concipiendus. ibi. n. 5. Vid. verb. *Supplicatio*.

L I B E R T U S.

Libertus multa suo patrono praestare tenetur. 3. tom. n. 4. pag. 41.
 Liberto quae adversus patronum actio competat. ibi. Vid. in verb. *Actio*.

L I C E N T I A.

Licentia, quoties ex legis dispositione in aliqua actu requiritur, expressae, & non tacite praestanda. 1. tom. post n. 27. pag. 43.
 Licentia mariti, ut uxore agat, necessaria est. 1. tom. n. 27. pag. 43.
 Et an sufficiat tacita. ibi.
 Licentia praestanda à marito uxori an sufficiat, si marito excommunicato detur. 1. tom. n. 31. pag. 44.
 Licentia uxori à marito praestanda an requiratur, quod in scriptis detur, vel sufficiat testibus probari. 1. tom. n. 30. post n. 27. pag. 44.
 Licentia uxori an à marito dari possit per Nuntium, vel per Epistolam. 1. tom. n. 30. post n. 27. pag. 44.
 Licentia an praesumatur data ex temporis diuturnitate. 1. tom. n. 29. pag. 44.
 Licentia in initio litis uxori à marito data, alia licentia, nec novus consensus mariti requiratur, ad pro-

& Verborum.

prolationem sententiae, vel ejus executionem. 1. tom. n. 33. pag. 45.
 Licentia, ut uxor agere possit, à Judice praestari poterit, si maritus absens sit, nec speretur de proximo venire. 1. tom. n. 36. pag. 45.
 Et quid, si maritus esset mutus, vel furiosus, &c. ibi. n. 39.
 Licentia uxori ut Juxta praestari possit, an causae cognitio precedere debeat. 1. tom. post n. 36. pag. 45.
 Uxor agere volens contra maritum ad inopiam vergentem nulla licentia eget. 1. tom. n. 41. pag. 46.

L I S. L I T T S. C O N T E S T A T I O.

Lis proprie quae dicatur. Annot. n. 4. pag. 9.
 Lis improprie quid significet. ibi.
 Lis per quem actum dicatur coepa, disputatur. 1. tom. n. 59. pag. 293. Vid. in verb. *Judicium*.
 Litis contestatio quid sit. 1. tom. n. 1. pag. 71.
 Litis contestatio est fundamentum, & lapis angularis totius judicii. Annot. n. 37. pag. 8.
 Litis contestatio est de substantia judicii; ita ut à partibus remitti non possit. 1. tom. post n. 71. pag. 71.
 Ante litem contestationem nec ad receptionem testium, nec ad sententiam definitivam procedendum. 2. tom. post n. 11. pag. 49.
 Litem contestari an reus à Judice compelli possit. 1. tom. post n. 1. pag. 72.
 Litem non contestata, regulariter sententia ferri non potest. 1. tom. post n. 60. pag. 294.
 Et an id procedat in sententia primae supplicationis. ibi. n. 61.
 Litis contestatio an requiratur in causis summaris. 1. tom. n. 7. pag. 72.
 Et quid jure Regio obtineat. ibi. & n. 8.
 Litis contestatio an in causis criminalibus sit necessaria. 1. tom. post n. 36. pag. 74.
 Lis per quem actum in criminalibus contestetur. ibi.
 Litis contestatio in quibus casibus non requiratur, traditur remis. 1. tom. post n. 8. pag. 72.
 Litem non contestans reus intra terminum à lege praescriptum an, & quatenus jure Regio pro confesso habeatur, disquiruntur. 1. tom. post n. 23. & 24. pag. 73.
 Et an rigor legis Regiae servetur apud Supremos Judices. ibi. n. 44. pag. 74.
 Litis contestatio an intra novem dies fieri debeat, quando reus per reconventionem aliquid petit. 1. tom. n. 33. pag. 74.
 Lis pro contestata habeatur etiam, quando reus comparuit, illicentiatu tamen à judicio recessit. 1. tom. n. 35. pag. 74.
 Litem non contestata intra tempus à lege praescriptum, licet reus pro confesso habeatur, an admitti debeat ad probandum suam innocentiam. 1. tom. n. 39. pag. 74.
 Litis contestatione intra novem dies non facta, ut reus pro confesso habeatur, an sit necessaria sententia interlocutoria hoc declarans. 1. tom. post n. 26. pag. 73.
 Litis contestationis plures effectus enumerantur, & explicantur. 1. tom. n. 9. & seqq. pag. 72.
 Litis contestationis effectus esse, viam exceptiones dilatorias opponendi pracludere. 1. tom. n. 43. pag. 64. & n. 9. pag. 72.
 Per litem contestationem omnis personalis actio perpetuatur usque ad quadraginta annos. 1. tom. n. 10. pag. 72.
 Et quid, si contestatio sit invalida, vel actio sit de dolo.

ibi. n. 11. & 12.
 Litis contestatio interrumpit quamlibet praescriptionem. 1. tom. n. 13.
 Per litem contestationem adversarius constituitur in mala fide quantum ad fructus. 1. tom. n. 14. pag. 72.
 Litis contestatio constituit adversarium in mora. 1. tom. n. 15. pag. 72.
 Per litem contestationem procurator constituitur efficitur dominus litis. 1. tom. n. 16. pag. 72.
 Litem contestata, an procurator revocari possit. ibi.
 Litem contestata, procurator alios substituere potest. ibi. n. 17.
 Post litem contestatam delegatus ab alio, quam à Principe an possit causam alius committere. 1. tom. n. 18. pag. 72.
 Et an id jure Regio procedat. ibi.
 Litis contestatione facta, juratur de calumnia, testes recipiuntur, & ad definitivam sententiam proceditur. 1. tom. n. 19. pag. 72.
 Per litem contestationem, elauditur via multis maliciis; reus Judicij subjicitur: & obligatur actori. 1. tom. n. 21. pag. 72.
 Post litem contestatam causa fit usuraria, quae antea non erat. 1. tom. n. 22. pag. 72.
 Litis contestatio quando fieri debeat. 1. tom. n. 23. pag. 73.
 Et quid jure Regni inductum. ibi. n. 24.
 Litis contestatio per quae verba fieri debeat. 1. tom. n. 47. pag. 75.
 Jure Regio sit per verba *nego*, vel *confiteor*. ibi.
 Litis contestatio jure Regio intra novem dies continuos, praesentibus Judice, actore, & Tabellione caussa fieri debet. 1. tom. n. 49. pag. 75.
 Et quid, si supradicti inventiri non possint. ibi. n. 50.
 Litis contestatio intra novem dies faciendae est à die intimacionis libelli. 1. tom. post n. 49. pag. 75.
 Litis contestationis terminus à lege praescriptus an possit à Judice restringi, inquiruntur. 1. tom. post n. 25. pag. 73.
 Litis contestatio an, & quando die feriata fieri possit. 1. tom. post n. 49. pag. 75.
 Litis contestandi forma sermo Hispano traditur: & singulae ejus clausulae exponuntur. 1. tom. n. 51. & seqq. pag. 75.
 In litem contestatione animus, & voluntas litem contestandi requiritur. 1. tom. n. 53. pag. 75.
 Litis contestatio super inepito libello facta an sit valida. 1. tom. n. 54. pag. 75.
 Litis pendenciae exceptio qualis executionem impedire possit. 1. tom. n. 30. & seqq. pag. 556.

L I T T E R A.

Litterarum comparatio quando, & qualiter fieri debeat. 1. tom. n. 26. pag. 135.
 Litterarum comparatio qualem probationem inducat. 1. tom. post n. 26. pag. 135. Vid. in verb. *Probatio*.
 Litterarum comparatio an habeat executionem paratam. 1. tom. post n. 26. pag. 135. Vid. in verb. *Executio*.
 Litterarum Apostolicarum impetratio quando, & quibus jure hujus Regni prohibita. 1. tom. n. 28. pag. 35.
 Et quam poenam impetrantes incurrant. ibi.
 Litterae Apostolicae per quos in hoc Regno examinantur. 1. tom. post n. 26. pag. 35. Vid. in verb. *Consilium*.
 Litterarum Apostolicarum executio quando, & per quos suspenditur, & earum usus impeditur. 1. tom. n. 27. pag. 35.